

Fra den anden side vil man så sige: Jamen her ligger der jo ikke kun én tand, men flere tænder. Det er det, som hr. Villy Søvndal gør opmærksom på, og det kan jo ikke komme bag på nogen på baggrund af den diskussion, der har været her i Folketingssalen om det forslag, som SF tidligere fremsatte om at vende tilbage til det oprindelige udgangspunkt, og som så bliver afvist fra regeringens side. Det var ikke kun os, der gjorde det; det var der også andre der gjorde, så den situation står vi jo i.

Derfor siger hr. Keld Albrechtsen: Jamen så må regeringen jo henvende sig til SF og Enhedslisten, hvis den vil have flertal for sit lovforslag. Det er jo simpel matematik. Men lovforslagets gennemførelse er ikke altid simpel matematik, så jeg siger bare: Lad os nu lige se, hvordan de her ting kommer til at køre.

Jeg er glad for hr. Oxdams betragtninger om, at nu skal vi ikke putte for meget ideologi i det her, for så stort er problemet jo heller ikke; det er en tydeliggørelse. Jeg lagde mærke til, at hr. Oxdam i sin første ordførertale gjorde opmærksom på, at det vil man foreløbig afvise.

Det var selvfølgelig meget tilfredsstillende. Men så tilføjede hr. Oxdam: De vil ikke have noget med det at gøre. Der må jeg da så håbe på, at man kommer til en lidt mere positiv indstilling, efterhånden som vi kommer frem i sagsbehandlingen. Det må vi så se på.

Det tredje, jeg til sidst skal komme med – for nu at gøre det færdigt i forhold til hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvndal: Hr. Villy Søvndal havde den opfattelse, som også deltes af hr. Keld Albrechtsen, at vi ikke havde gjort vores undersøgelsesarbejde godt nok.

Nu var det altså sådan, at gentagne gange – i hvert fald to gange, det kan hr. Keld Albrechtsen bekræfte – har vi her i spørgetiden haft en diskussion bl.a. om småhuse, hvor jeg har tilbægtvist nogle af de ting. Det er ikke sikkert, jeg har overbevist hr. Keld Albrechtsen om det. Det vil jeg gerne sige.

Men det har da været en argumentation, som man kunne tage og føle på og sige: Nå, men forholder det sig sådan, så kan man godt forstå, at regeringen på indværende tidspunkt ikke har nogen ønsker, for vi har også set de varslinger. Men vi har altså fra autoritativ kilde, fra professor Kragh Jespersen og fra andre, at sådan forholder det sig, og det må da så stå sin prøve. Det vil jeg gerne sige.

Så er det vel rimeligt nok, at når man går til tandlæge for at få undersøgt alle bisserne, så

tager man og borer ud, hvor der skal være en plombe, og så følger man udviklingen meget nøje. Man behøver ikke nøjes med at gå til tandlægen én gang om året; man kan godt gå der to gange, det vil jeg da gerne sige. Så det skal ikke misforstås i den retning.

Det, som ligger her, er jo klart, at vi har et ønske om at tydeliggøre det her. Hvorfor? Fordi lejerne ikke skal betale for den samme ting to gange. Det er vores ønske, og det er vores mål med det her forslag. Derfor har vi heller ikke forhandlet med nogen partier forinden, overhovedet ikke. Og hvorfor har vi ikke det? Jo, fordi vi kunne godt forudse reaktionen.

Det, som jeg gerne vil sige her, er: For os er det i hvert fald vigtigt for at klare de her ting af, så vi får en hurtig behandling af hensyn til den usikkerhed, der er i dag. Den skal fjernes, og det gør lovforslaget.

Så kan man f.eks. som hr. Oxdam og andre komme og sige: Jamen det her må jo lejerne eller udlejerne selv bestemme. Hvis nu udlejerne vil sådan og sådan, så er det mere praktisk, osv. Men på den anden side siger hr. Oxdam: Der er også en aftalefrihed. Men man kan jo ikke både have en aftalefrihed og så lade den ene part bestemme.

Men jeg vil gerne sige: Hvis det er sådan, at hr. Oxdams udtalelser kan tolkes i den retning, at man faktisk godt vil medvirke til et sådant lovforslag, hvis det kunne gøres mindre bureaukratisk, så vil jeg gerne lytte til det. Det vil vi også til de andre. Det er da klart. Det er jo det, der er afgørende. Men man kan ikke på den ene side være med og være positiv og konstruktiv, eller hvad man nu vil kalde det for – ville medvirke til forbedringer – og så sige, at man ikke vil have noget med lovforslaget at gøre. Det kan man ikke.

Det er på den baggrund jeg siger, at jeg synes, det vil være vigtigere at få den debat i udvalget om disse og andre spørgsmål, der måtte være. Lad os få dem afklaret meget hurtigt, det kan vi godt. Jeg vil da i hvert fald som boligminister være åben over for at høre på, om der er forslag til noget, som kunne gøre det bedre. Men samtidig skal man stadig holde sig for øje – og det er det vigtigste – at lejerne ikke skal betale to gange, uanset hvilken opfattelse enkelte udlejerne kunne have af de ting, der er gået forud.

Det kunne jeg godt spinde en lille ende over, men jeg vil nøjes med at sige, at der jo var ført mange forhandlinger, forelå mange aftaler, og var ført mange diskussioner rundt omkring, det